

ת"פ (חיפה) 59357-02-24 - מדינת ישראל נ' אוראל בן חמו

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 59357-02-24 מדינת ישראל נ' בן
חמו(עציר)

לפני כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
אוראל בן חמו (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו בכתב אישום מתוקן (במ/1), בביצוע 20 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ו-20 עבירות של שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 418 סיפא + סעיף 420 לחוק העונשין.

כמו כן, ביקש הנאשם לצרף תיק פלא 23-327957 (להלן: "**התיק המצורף**"), ולאחר שהודה בעובדות המפורטות בתמצית בתיק המצורף (במ/2), הוא הורשע בעבירת זיוף בכוונה לקבל דבר בניגוד לסעיף 418 (אמצע) לחוק העונשין, עבירה של שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר בניגוד לסעיף 418 (אמצע) + סעיף 420 לחוק העונשין ובעבירה של קבלת דבר במרמה בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין.

תמצית עובדות כתב האישום המתוקן (במ/1):

עובר לתקופה שבין החודשים יוני 2023- ינואר 2024 (להלן: "**התקופה**"), רקם הנאשם תכנית להונות אנשים במטרה לקבל מהם במרמה פריטים שהציעו למכירה באתר "יד 2" וברשתות החברתיות "פייסבוק" ו"אינסטגרם", וזאת באמצעות מצגי שווא ותוך שימוש במסמכים מזויפים (ללן: "**תכנית המרמה**").

במסגרת תכנית המרמה ולשם קידומה, נהג הנאשם להתקשר לאנשים שונים (להלן: "**המתלוננים**") שהציעו למכירה באתר "יד 2" וברשתות החברתיות "פייסבוק" ו"אינסטגרם" פריטים שונים, בעיקר רחפנים, מצלמות וטלפונים חכמים (להלן: "**הפריטים**"). הנאשם נהג לומר למתלוננים כי הוא מעוניין ברכישת הפריטים, ובהמשך לכך קבע עימם מפגשים לצורך ביצוע עסקאות הרכישה (להלן: "**המפגשים**"), אף שכלל לא התכוון לשלם עבור הפריטים.

במהלך המפגשים, קיבל הנאשם מהמתלוננים את הפריטים במרמה, זאת לאחר שהציג בפני המתלוננים מצגי שווא ומסמכים מזויפים, לפיהם העביר למתלוננים את התמורה עבור הפריטים באמצעות העברה בנקאית, כשבפועל כלל לא עשה זאת.

במסגרת מצגי השווא, שלח הנאשם למתלוננים, באמצעות מכשיר הטלפון הסלולרי שלו, תצלומי מסך הכוללים אסמכתאות מזויפות, המצביעות לכאורה על ביצוע העברה בנקאית מחשבונו לחשבונם של המתלוננים, זאת בידעו כי בפועל ההעברה הבנקאית כלל לא התבצעה, וכי מספרי חשבון הבנק שהופיעו באותן אסמכתאות כלל לא היו קיימים.

בחלק מהמקרים, הציג עצמו הנאשם בפני המתלוננים בשם "בת חן אזולאי" או "בת חן", ורק בהמשך הזדהה בפניהם בשמו.

בנוסף, במספר מקרים, הנאשם מכר לאדם אחר, את הפלאפון אותו קיבל לידיו במרמה, תוך שהוא מציג בפני הקונה מצג שווא לפיו מדובר בפלאפון שנמצא בבעלותו הלגיטימית ובדרך זו, קיבל לידיו במרמה, כספים נוספים.

בעקבות מעשי המרמה המתוארים לעיל, קיבל לידיו הנאשם מהמתלוננים רכוש במרמה בשווי כולל של 124,070 ₪ וכן קיבל לידיו במרמה כספים בסך כולל של 7,300 ₪ כתוצאה ממכירת חלק מהפריטים שהתקבלו אצלו במרמה.

בהתאם לאישום מס' 1, המתלוננת פרסמה ברשת החברתית "פייסבוק" רחפן למכירה ששווי 3,000 ₪. הנאשם פנה למתלוננת והשניים סיכמו על מכירת הרחפן. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלוננת באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 3,000 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגשה המתלוננת עם הנאשם ומסרה לו את הרחפן.

בהתאם לאישום מס' 2, המתלונן פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" רחפן ואביזרים נלווים למכירה ששווי 2,700 ₪. הנאשם פנה למתלונן והשניים סיכמו על מכירת הרחפן והאביזרים. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלונן באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 2,700 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלונן, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגש המתלונן עם הנאשם ומסר לו את הרחפן ואת האביזרים הנלווים.

בהתאם לאישום מס' 3, המתלונן פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" רחפן למכירה ששווי 1,500 ₪. הנאשם פנה למתלונן והשניים סיכמו על מכירת הרחפן. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלונן באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 1,500 ₪, לפיה בוצעה ההעברה הבנקאית לחשבון המתלונן, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגש המתלונן עם הנאשם ומסר לו את הרחפן.

בהתאם לאישום מס' 4, המתלונן פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" מצלמת קאנון ואביזרים נלווים ששווי 5,500 ₪. הנאשם פנה למתלונן והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והאביזרים. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלונן באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה

בנקאית על סך 5,500 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלון, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא, נפגש המתלון עם הנאשם ומסר לו את המצלמה ואת האביזרים. במהלך המפגש ביקש הנאשם לרכוש תיק מצלמה ששווי 300 ₪, המתלון הסכים והנאשם העביר לו אסמכתא מזויפת לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבונו של המתלון על סך 300 ₪, כאשר בפועל ההעברה לא בוצעה. בעקבות מצג השווא מסר המתלון לידי הנאשם את תיק מצלמה.

בהתאם לאישום מס' 5, המתלוננת פרסמה ברשת החברתית "פייסבוק" מצלמת קאנון ואביזרים נלווים ששווי 4,000 ₪. הנאשם פנה למתלוננת והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והאביזרים. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלוננת באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 4,000 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגשה המתלוננת עם הנאשם ומסרה לו את המצלמה ואת האביזרים.

בהתאם לאישום מס' 6, המתלון פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" מצלמת קאנון ושתי עדשות ששווי 16,000 ₪. הנאשם פנה למתלון והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והעדשות. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 16,000 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלון, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגש המתלון עם הנאשם ומסר לו את המצלמה ואת העדשות.

בהתאם לאישום מס' 7, המתלוננת פרסמה ברשת החברתית "פייסבוק" מצלמת "פנסוניק" ששווי 2,400 ₪. הנאשם פנה למתלוננת והשניים סיכמו על מכירת המצלמה. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלוננת באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 2,400 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגשה המתלוננת עם הנאשם ומסרה לו את המצלמה.

בהתאם לאישום מס' 8, המתלוננת פרסמה ברשת החברתית "פייסבוק" מצלמת קאנון ו-3 אביזרים נלווים ששווי 5,500 ₪. הנאשם פנה למתלוננת והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והאביזרים. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלוננת באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 5,500 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגשה המתלוננת עם הנאשם ומסרה לו את המצלמה ואת האביזרים.

בהתאם לאישום מס' 9, המתלון פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" מצלמת סוני ששווי 8,400 ₪. הנאשם פנה למתלון והשניים סיכמו על מכירת המצלמה. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 8,400 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלון, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגש המתלון עם הנאשם ומסר לו את המצלמה.

בהתאם לאישום מס' 10, המתלון פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" מצלמת סוני ועדשה ששווי 8,000 ₪. הנאשם פנה למתלון והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והעדשות. בהתאם לסיכום העביר

הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 8,000 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלון, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגש המתלון עם הנאשם ומסר לו את המצלמה ואת העדשה.

בהתאם לאישום מס' 11, המתלון פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" שואב אבק מסוג דייסון ששווי 3,000 ₪. הנאשם פנה למתלון והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והעדשות. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 3,000 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלון, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגש המתלון עם הנאשם ומסר לו את שואב האבק.

בהתאם לאישום מס' 12, המתלון פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" מצלמת "פוג'י" ששוויה 12,870 ₪. הנאשם פנה למתלון והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והעדשות. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 12,870 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלון, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגש המתלון עם הנאשם ומסר לו את המצלמה.

בהתאם לאישום מס' 13, המתלון פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" מכשיר טלפון סלולארי מסוג איפון ששווי 2,900 ₪. הנאשם פנה למתלון והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והעדשות. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 2,900 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלון, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגש המתלון עם הנאשם ומסר לו את מכשיר הטלפון.

בהתאם לאישום מס' 14, המתלוננת פרסמה ברשת החברתית "פייסבוק" מכשיר סלולארי מסוג איפון 15 פרו מקס ששווי 5,900 ₪. הנאשם פנה למתלוננת והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והאביזרים. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלוננת באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 5,900 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגשה המתלוננת עם הנאשם ומסרה לו את מכשיר הסלולארי.

בהתאם לאישום מס' 15, המתלון פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" מכשיר טלפון סלולארי מסוג סמסונג אס 22 וקורקינט ששווי 6,800 ₪. הנאשם פנה למתלון והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והעדשות. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלון באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 6,800 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלון, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא, נפגש המתלון עם הנאשם ומסר לו את מכשיר הטלפון והקורקינט. בהמשך פרסם הנאשם את מכשיר הטלפון למכירה באתר "יד 2" כשהוא מציג מצג שווא כי המכשיר בבעלותו, ומכר את המכשיר בתמורה ל-1,800 ₪.

בהתאם לאישום מס' 16, המתלוננת פרסמה ברשת החברתית "פייסבוק" מכשיר סלולארי מסוג איפון 15 פרו מקס ששווי 6,000 ₪. הנאשם פנה למתלוננת והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והאביזרים. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלוננת באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא

מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 5,900 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגשה המתלוננת עם הנאשם, הנאשם שילם לה 100 ₪ במזומן שנותרו כפער, והמתלוננת מסרה לו את מכשיר הסלולארי. בהמשך פנה הנאשם לאחר והציע לו לקנות את מכשיר הטלפון, כשהוא מציג מצג שווא כי המכשיר בבעלותו, ומכר את המכשיר בתמורה ל- 5,500 ₪.

בהתאם לאישום מס' 17, המתלוננת פרסמה ברשת החברתית "אינסטגרם" מצלמת קאנון ואביזרים נלווים ששווים 15,000 ₪. הנאשם פנה למתלוננת והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והאביזרים. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלוננת באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 15,000 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגשה המתלוננת עם הנאשם, ומסרה לו את המצלמה ואת האביזרים.

בהתאם לאישום מס' 18, המתלוננת פרסמה ברשת החברתית "פייסבוק" מצלמת קאנון ואביזרים נלווים ששווים 7,000 ₪. הנאשם פנה למתלוננת והם סיכמו על מכירת המצלמה והאביזרים. בהתאם לסיכום העביר הנאשם לאחת המתלוננת באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 7,000 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגשה המתלוננת עם הנאשם, ומסרה לו את המצלמה ואת האביזרים.

בהתאם לאישום מס' 19, המתלונן פרסם ברשת החברתית "פייסבוק" קונסולה משחק מסוג סוני פלי סטיישן 5 ששוויה 2,400 ₪. הנאשם פנה למתלונן והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והעדשות. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלונן באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 2,400 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלונן, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגש המתלונן עם הנאשם ומסר לו את הקונסולה.

בהתאם לאישום מס' 20, המתלוננת פרסמה ברשת החברתית "פייסבוק" מחשב נייד מסוג מק-בוק פרו ששוויו 5,000 ₪. הנאשם פנה למתלוננת והשניים סיכמו על מכירת המצלמה והאביזרים. בהתאם לסיכום העביר הנאשם למתלוננת באמצעות אפליקציית "ווטסאפ" אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 5,000 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא נפגשה המתלוננת עם הנאשם, ומסרה לו את המחשב.

עובדות התיק המצורף בתמצית:

בתאריך 25.7.23 התקשר הנאשם למתלונן והזמין ממנו שירות הכנת מזון וקייטרינג והשניים סיכמו כי הנאשם ישלם למתלונן סך 8,000 ₪, אף שבפועל הנאשם לא התכוון לשלם עבור שירות הקייטרינג.

בסמוך למועד הנ"ל, הנאשם העביר למתלונן אסמכתא מזויפת בדבר העברה בנקאית על סך 8,000 ₪, לפיה בוצעה העברה בנקאית לחשבון המתלוננת, כאשר בפועל לא בוצעה ההעברה. בעקבות מצג השווא סיפק המתלונן לנאשם את שירותי הקייטרינג. הנאשם לא שילם בפועל למתלונן עבור השירות שקיבל.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/1) הכולל 7 הרשעות קודמות במגוון של עבירות, ובין היתר בגין עבירות מרמה בעשרות תיקים.

כמו כן, הגיש ב"כ המאשימה הצהרת נפגע עבירה באישום מס' 19.

טענות הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם במעשיו פגע פגיעה קשה בערכים החברתיים המוגנים שעניינם זכות הקניין, שלווה נפשם של הקורבנות, חופש הפעולה והבחירה שלהם. עוד נטען, כי במעשי הנאשם נפגע אמון הציבור בקשרי מסחר תקינים.

ב"כ המאשימה טען כי למעשי הנאשם קדם תכנון ותחכום רב, כאשר פעל במרמה ובאופן שיטתי על מנת לקבל כספים או ציוד מקורבנותיו שלא כדין, כאשר שוויה הכולל של המרמה, בצירוף התיק המצורף, עומד על סך של כ- 139,000 ₪. עוד נטען, כי מדובר בכעשרים מתלוננים, כאשר הנאשם היה אדיש כלפי זהותם ונסיבותיו של כל קורבן וקורבן. עוד נטען, כי הנאשם לא החזיר ולו שקל אחד מהכספים או מהציוד שנטל.

ב"כ המאשימה הפנה להצהרת נפגע העבירה (טע/3) בדבר הנזקים שנגרמו לו על ידי הנאשם.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה (טע/2) וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים וחצי לארבע וחצי שנות מאסר בפועל.

בשים לב מחד להודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי, ומאידך העובדה כי לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל 7 הרשעות קודמות, טען ב"כ המאשימה כי יש להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם לו עתרה המאשימה, בתוספת פיצוי הולם לכל המתלוננים וכן מאסר על תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, לאחר שהורדו מספר אישומים מכתב האישום, והוסרה מהוראות החיקוק עבירה של זיוף.

עוד נטען, כי הנאשם בהודאתו חסך עדות של כ- 58 עדי תביעה, ובכך נחסך זמן שיפוטי יקר ומשאבים רבים.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, לעובדה כי הנאשם סובל מאלרגיות מסכנות חיים המקשים על שהותו מאחורי סורג ובריה, כאשר לטענת הנאשם אינו מקבל תזונה לה הוא זקוק, וביקש להתחשב בכל אלה בקביעת עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם.

עוד נטען כי אמנם לחובתו של הנאשם עבר פלילי, אך נוכח תקופת החירום בה אנו נמצאים, ובעטיה מצוקה וצפיפות בבתי הכלא, יש למקם את עונשו של הנאשם ברף האמצעי - תחתון של המתחם ולא האמצעי עליון כעתירת המאשימה.

באשר למתחם לו עתרה המאשימה, נטען, כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה אינה דומה בנסיבותיה למקרה הנוכחי, כאשר הפסיקה במקרים דומים אינה מאמצת את המתחם הגבוה לו עתרה המאשימה.

על כן ביקש בא כוח הנאשם לקבוע מתחם שמתחיל קצת מעל הרף העליון של עבודות שירות.

דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו, אמר כי הוא עובר תהליך של טיפול בבית סוהר ומשמש ראש חוליה ותומך, וכן משתתף בכל קבוצות הטיפול, על מנת לערוך שיקום בצורה מסודרת. עוד ביקש הנאשם להתחשב בעובדה כי הוא סובל מאלרגיות, ובכך שעבר מספר בתי סוהר במהלך מעצרו.

דין והכרעה:

מדובר במסכת מרמה שהתפרשה על פני חצי שנה, כאשר העבירות בוצעו באופן שיטתי וכמעט זהה, ועל אף שמדובר במתלוננים שונים, בהתאם למבחן "הקשר ההדוק, כפי שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י) (29.10.14)), ניתן לראות במסכת זו אירוע עברייני אחד, הכולל ביצוע מספר רב של עבירות, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י) (5.8.13).

הערך החברתי המוגן עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש ההחלטה, הפעולה והבחירה של המרומה, אשר נשלל ממנו עקב מעשה המרמה. בנוסף, ממעשי הנאשם נפגעו ערכים שעניינם קניינו של אדם, חיי מסחר תקינים ואמון הציבור במערכת הבנקאית. מכאן, העונש הראוי בעבירות מסוג זה, צריך לבטא את חומרת המעשים, את היקפם ואת סכום המרמה.

בעניין זה יפים הדברים שנאמרו על ידי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 8778/18 **שרויש נ' מדינת ישראל** (24.12.18):

"... עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה (רע"פ 4514/18 אהרוניאן נ' פרקליטות המדינה [פורסם בנבו] (3.9.2018))."

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הנאשם ניצל את האמון שנתנו בו המתלוננים, אשר רצו למכור פריטים שונים, וקיבל בעורמה, עשרות מוצרי חשמל ואלקטרוניקה, מבלי שניתנה בעדם תמורה.

הנאשם העביר למתלוננים אסמכתאות מזויפות המצביעות לכאורה על ביצוע העברה בנקאית מחשבונו לחשבונם של המתלוננים, ביוזעו כי מדובר באסמכתא מזויפת, כי מספר החשבון אינו קיים, וכי בפועל לא בוצעה כל העברה כספית. בשני המקרים, לאחר שקיבל הנאשם במרמה את מכשירי הטלפון מהמתלוננים, הוא מכר את המכשירים לאנשים אחרים תוך שהוא מציג מצג שווא כי המכשירים בבעלותו.

למעשי הנאשם קדם תכנון ותחכום, לאחר שעשה שימוש באסמכתאות הנחזות להיות העברה בנקאית בהן נרשמו פרטי חשבונות לא קיימים, וזאת על מנת לרמות את המתלוננים ולהציג בפניהם מצג שווא לפיו שולמה התמורה עבור הרכוש. בהתאם לעובדות ועל מנת להקשות על זיהוי הנאשם אף הציג את עצמו, בפניותיו הראשוניות לחלק מהמתלוננים, בשם אחר.

יש להדגיש, כי מעשי המרמה בוצעו באופן שיטתי ב-21 הזדמנויות שונות (כתב האישום המתוקן והתיק המצורף), כלפי מתלוננים שונים, כאשר הרכוש אותו קיבל הנאשם במרמה כלל בעיקר פריטי אלקטרוניקה יקרי ערך.

הניק שנגרם ממעשי הנאשם: הנאשם קיבל רכוש בסך כולל של כ- 124,700 ₪ כפי שמפורט בכתב האישום המתוקן, ושירותי קייטרינג בשווי של 8,000 ₪ נוספים. בנוסף, קיבל הנאשם סך של 7,300 ₪ כתוצאה ממכירת מכשירי טלפון ניידים אותם קיבל במרמה. יש לתת את הדעת לכך שהנאשם לא החזיר ולו שקל אחד מהכספים או מהציוד שנטל.

בנוסף, מטבע הדברים נגרמה למתלוננים עוגמת נפש, אשר הרגישו מרומים, עת שגילו כי הכסף לא הועבר בפועל לחשבונם וניסו לאתר את הנאשם אך הוא נעלם.

מידת הפגיעה בערך המוגן: בשים לב לשיטתיות המעשים והתחכום בביצוע העבירות, הניצול לרעה של אמון המתלוננים, מס' הנפגעים, ושווי מעשי המרמה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה.

מדיניות הענישה הנוהגת:

· ברע"פ 8923/20 **דורון מיכאלי נ' מדינת ישראל** (24.12.20), המבקש הורשע בשלושה אישומים שונים. בהתאם לעובדות האישום הראשון, הנאשם הציג בפני המתלונן מצג שווא, כאילו מתקיים מכרז של משרד הביטחון למכירת רכבים, ולצורך ההשתתפות בו, היה על המתלונן להפקיד בידיו דמי השתתפות, בסך של 34,350 ₪. הנאשם זייף מסמכים שונים, ועל יסוד אלה, העביר לו המתלונן כספים בהיקף של 70,000 ₪. בהתאם לעובדות האישום השני, הנאשם הציג למתלונן אחר בשיטה דומה מצג שווא, שכלל מסמכים מזויפים, ובדרך זו קיבל מידי המתלונן, 120 אלף ₪. בהתאם לעובדות האישום השלישי, הנאשם הציג עצמו ככזב כקצין בצבא ומפקד בסיס, ומסר למתלונן כי הוא יוכל להיות ספק של משרד הביטחון, אם ישלם לו, סך של 600 ₪ ל"פתיחת תיק". הוא הציג בפני המתלונן, הזמנת רכש מזויפת, וקיבל מהמתלונן סחורה בהיקף של 5,500 ₪. סך כל המרמה עמד על 195,500 ₪. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם, לאישומים הראשון והשני, נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל; ואילו, ביחס לאישום השלישי, בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.** על המבקש נגזר עונש כולל של 18 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל עונש מאסר על

תנאי במצטבר, כך שסך הכל הושת על המבקש לרצות 30 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי בסך 195,000 ₪ וקנס. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, אשר נדחה על כל מרכיביו, זולת ביטול עונש הקנס והבהרה לעניין אי-גביית כפל פיצוי למתלוננים. גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

· ברע"פ 5328/20 **ממן נ' מדינת ישראל** (1.9.20), אליו הפנה ב"כ המאשימה, המבקש

הורשע על פי הודאתו ב- 20 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 20 עבירות של קבלת דבר במרמה ו6 עבירות של התחזות כאדם אחר. בהתאם לעובדות כתב האישום המבקש התחזה לאישה באתרי היכרויות ויצר קשר עם גברים, תוך הצגת מצג שווא. המבקש ביקש מאותם גברים להזמין עבורו אוכל ממסעדות, לכאורה כדי לבחון את רצינות הקשר עמם ומסר להם מספרי טלפון פיקטיביים שמאחוריהם עמד המבקש בעצמו. כשהמתלוננים התקשרו לאותם מספרי טלפון, המבקש התחזה לאיש קשר מהמסעדה, קיבל מהם את פרטי כרטיס האשראי שלהם ועשה בהם שימוש בכך שביצע 120 עסקאות שונות ורכש מוצרים בשווי כולל של מעל 70,000 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם (בגין כלל האירועים) נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר בפועל, קנס ופיצוי בסך 75,000 ₪. המדינה ערערה על קולת העונש, בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר** והעמיד את עונשו של הנאשם על 24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ביקש לערער על חומרת עונשו, אך בקשתו נדחתה.

· בע"פ 536-07-15 **יובל זקן נ' מדינת ישראל** (23.12.15) המערער הורשע, על יסוד

הודאתו, בעבירות של קבלת דבר במרמה ועושיק. המערער התחזה למנהל בחברת "עמיגור" וקיבל מהמתלונן במרמה סכום מצטבר של 170,000 ש"ח. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר בפועל לשלוש וחצי שנים וכן פיצוי למתלונן וקנס כספי.** על המערער הושת בבית משפט השלום עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 30,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך של 220,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי על גזר הדין נדחה כאשר ערכאת הערעור ציינה כי הגם שהעונש שהוטל על המערער אינו קל, הוא הולם את חומרת המעשים ואת העובדה שהתמשכו על פני זמן.

· ברע"פ 3566/21 **יוני אספוב נ' מדינת ישראל** (24.5.21) הורשע המבקש בשלוש עבירות

של קבלת דבר במרמה וכן בעבירות של זיוף ושימוש במסמך מזויף במסגרת שלושה כתבי אישום שצורפו. באישום הראשון הורשע המבקש בכך שהתקשר לחברת קירור והזמין חדר קירור בשווי 16,138 ₪ וציין בכזב כי חב' לקט ישראל תשלם עבורו. באישום השני רכש המבקש שתי המחאות חתומות בידעו כי הן שייכות לחברה שפשטה רגל ורכש מטבח מאדם פרטי בסך 30,000 ₪, כאשר סך של 21,000 ₪ שילם באמצעות ההמחאות על אף שידע שאין להן כיסוי. באישום השלישי המבקש הגיע עם אחרים לקיוסק וביקש מהעובד לשלוח עבורם 5 טפסי טוטו בסך כולל של 25,000 ₪ וזאת מבלי לשלם. יצוין כי העבירות בוצעו תוך פרק זמן של שנה כאשר המבקש גזל במרמה סך של 75,000 ₪ מקורבנות שונים. בית

משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות נע בין 10 ובין 24 חודשי מאסר בפועל** והשית על המבקש, נעדר עבר פלילי, עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים, פיצוי בסך 66,500 ₪ לנפגעי העבירות וקנס בסך 2,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

· בעפ"ג 4524-02-23 **שטרית נ' מדינת ישראל** (10.8.23), אליו הפנה ב"כ הנאשם, המערערים הורשעו (פסק דין שניתן על ידי) בריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה, התחזות כאדם אחר והפרת הוראה חוקית. במקרה זה דובר ב-21 אישומים במסגרתם קשרו המערערים קשר לקבל במרמה רכוש, מוצרים, שירותים וכספים מאנשים שונים, בסך כולל של 135,849 ₪. במקרה זה קבעתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל**. על כל אחד מהמערערים הוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית לאחר שהתקבל תסקיר אשר המליץ על ענישה שיקומית. ערעור שהוגש על ידי המערערים על חומרת העונש, התקבל, ומשיקולי שיקום הוחלט לחרוג ממתחם העונש ההולם ועל כן הושת על כל אחד מהמערערים הוטל עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ללא ניכוי תקופת מעצרם. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

· בת"פ 51806-08-22 **מדינת ישראל נ' אסולין** (3.1.22), אליו הפנה ב"כ המאשימה, הנאשם הורשע ב-17 אישומים של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ואישום אחד של הדחה בחקירה. הנאשם במועדים שונים פנה לאנשים שפרסמו למכירה מוצרי אלקטרוניקה, פלאפונים, אופנועים וכו' ורכש אותם כאשר שילם תמורתם בשיקים שלא היה להם כיסוי. מדובר בסכום מרמה של כ-86,500 ש"ח. אחד המתלוננים קיבל את האופנוע בחזרה אך שאר המתלוננים לא פוצו על נזקם. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי הוטלו 27 חודשי מאסר בפועל. כמו כן הופעל מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר לעונש בגין תיק זה, כך שסך הכל על הנאשם היה לרצות 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.

· בת"פ 48943-11-22 **מדינת ישראל נ' ברויב** (14.9.23), (שניתן על ידי), אליו הפנה ב"כ המאשימה וכן ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע ב-38 אישומים ובביצוע ריבוי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירת גניבה בצוותא, ועבירה של סיוע לגניבה. הנאשם התקשר לאנשים שהציעו פריטים למכירה, אמר להם כי הוא מעוניין ברכישתם, וקבע עמם פגישה. במהלך המפגשים, הנאשם רכש לכאורה את הפריטים, לאחר שהציג למתלוננים באמצעות המכשיר הסלולארי שלו אסמכתאות מזויפות המצביעות לכאורה על ביצוע העברה בנקאית מחשבונו לחשבונם של המתלוננים. בעקבות מעשי המרמה קיבל הנאשם רכוש בשווי של 156,500 ₪ וכן קיבל במרמה רכוש בשווי של 15,000 ₪ מחנות ציוד תקשורת. כמו כן סייע הנאשם לאחר לגנוב שעון רולקס בשווי 47,000 ₪ וגנב בצוותא עם אחר שעון רולקס בשווי 49,000 ₪. באותו גזר דין קבעתי כי **מתחם העונש ההולם נע בין 22 ל-46 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית**. על הנאשם הוטל עונש של 27 חודשי מאסר בפועל. כמו כן הופעל מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר, כך שסך הכל על

הנאשם היה לרצות עונש של 30 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 34760-01-23 **מדינת ישראל נ' סמהדאן** (6.6.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע ב-13 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 13 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, 13 עבירות של החזקת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו, ו-13 עבירות של שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום בתחכום או באופן שיקשה את גילוי העבירה. מדובר ב-13 עסקאות שבוצעו באמצעות שימוש במכשיר טלפון בו הועתקו פרטי כרטיס האשראי של המתלוננים, שביצע הנאשם יחד עם אחרים במסגרת הקשר. סך העבירות שביצע הנאשם בבתי עסק שונים עמד על סך של כ-36,453 ₪. נקבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטלו 17 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 35251-11-23 **מדינת ישראל נ' ללוש ואח'** (3.6.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה (14 עבירות), סיוע לקבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע עוון (15 עבירות), שימוש ברכיב חיוני, בריחה ממעצר, תקיפת שוטר, היזק לרכוש והפרעה לשוטר. כתב האישום המתוקן כלל 16 אישומים. הנאשם ובת זוגו ניגשו למתלוננים אקראיים וסיפרו להם בכזב כי רכבם ננעל ואין באפשרותם לשוב הביתה והם זקוקים לסיוע כספי. בחלק מהמקרים טענו הנאשמים בכזב כי הם מפונים מאזור לחימה בצפון הארץ. הנאשמים הבטיחו למתלוננים כי ישיבו להם את כספם כשיגיעו הביתה באמצעות יישומון BIT. לאחר שאלו נענו לבקשתם נעלמו הנאשמים ולא השיבו להם את כספם. מדובר בהיקף מרמה של כ-7,000 ₪. **נקבע כי מתחם הענישה ההולם את עבירות המרמה נע בין מספר חודשי מאסר ועד 15 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית**. על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 44822-08-22 **מדינת ישראל נ' טובי** (4.3.24), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע בעבירות מרמה רבות, לאחר שבמשך כשנתיים, פעל במרמה מול קורבנות רבים, אותם הונה בדרך של הצגת מצגים כוזבים שונים, באופן שיאפשר לו לקבל מהם במרמה מוצרים יקרי ערך, אותם העמיד למכירה באתר אינטרנט יד 2, מבלי ששילם עליהם. מדובר בשווי כספי כולל של למעלה מ-600,000 ₪ שהתקבל במרמה. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 40 ל-80 חודשי מאסר**. על הנאשם הוטלו 55 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ 55793-11-23 **מדינת ישראל נ' סהר** (26.2.24), (שניתן על ידי) אליו הפנה ב"כ הנאשם, הנאשם הורשע ב-3 עבירות של קבלת דבר במרמה, התחזות לאדם אחר, גניבה, שימוש במסמך מזויף, זיוף סימני זיהוי של רכב, גניבה או זיוף מסמכי רכב. מדובר בשלוש אישומים של עבירות מרמה, תוך זיוף מסמכי רכב ואסמכתאות של העברות בנקאיות והתחזות לאדם אחר, כאשר במהלך מעשי הנאשם נפגעו מספר קורבנות. בנוסף, הנאשם הציג את עצמו כמי שגויס בצו 8 ונפצע במלחמת חרבות ברזל על מנת לרכוש את ארון קרבנותיו. כתוצאה מביצוע העבירות של הנאשם נגרם נזק כספי של כ-20,000 ₪ הגם שהרכוש הוחזר עם מעצרו של הנאשם. **באותו מקרה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע**

עמוד 11

בין 6 חודשי מאסר בפועל ל- 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי אותם לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע **בין 18 ל- 40 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.**

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם, אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא, שקלתי את הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, הבעת החרטה ואת החיסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של עדים רבים שהיו אמורים להעיד במסגרת התיק.

עוד שקלתי את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שהדברים עלו בטיעוני בא כוח הנאשם ואת מצבו הרפואי המורכב של הנאשם המקשה עליו לשהות במעצר. עוד נתתי דעתי לרצונו של הנאשם לעבור הליך שיקומי במסגרת בית הכלא.

לחומרא, לא ניתן להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם. לחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות, מתוכן 3 הרשעות בגין קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיסי חיוב בעשרות מקרים, בגין ריצה בעבר מאסרים בפועל, אך נראה כי הענישה שהוטלה עליו עד כה לא הרתיעה אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות.

עוד נתתי דעתי **לשיקולי הרתעת היחיד והרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשל קלות ביצוע העבירות, והקושי בפענוח עבירות מסוג זה בשל העדר היכרות בין הנאשם לקורבנותיו והצגת מצגי שווא המקשים לאתר את זהות העבריין.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות לחומרא ולקולא אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלהלן:

א. 24 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 1.2.24.

ב. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי סימן ו' לפרק י"א לחוק העונשין, ויורשע בגינה.

ג. הנאשם ישלם פיצוי כספי בסך של 70,000 ₪, אשר יחולק בין המתלוננים באופן יחסי לנזק שנגרם להם.

ב"כ המאשימה תעביר את פרטי המתלוננים עם ציון החלק היחסי שלהם בפיצוי למזכירות בית המשפט.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, תוך

180 יום מיום השחרור.

ניתן לשלם את הפיצוי באחת הדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ד, 06 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.